

สรุปมติการประชุม
คณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
ครั้งที่ ๕/๒๕๔๕
วันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๔๕
ณ หอประชุมสาธิต มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

๑. ที่ประชุมรับรองรายงานการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๔๕ ประชุมเมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๔๕ และมีข้อสังเกต ดังนี้

ตามที่อาจารย์ไวคุณท์ ทองอร่าม ผู้แทนคณาจารย์ได้ทักท้วง เรื่อง โครงการสร้างพระพุทธรูป ในการประชุมสภามหาวิทยาลัย ครั้งที่ ๔/๒๕๔๕ ในวาระที่ ๖ เรื่องอื่น ๆ แต่ไม่ได้มีการบันทึกไว้ในรายงานการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๔๕ ประธานจึงได้ชี้แจงว่า เรื่องดังกล่าวมีปรากฏอยู่ในวาระที่ ๓ เรื่องที่เสนอให้ที่ประชุมทราบ

๒. ที่ประชุมอนุมัติหลักสูตรคณะครุศาสตร์ จำนวน ๔ หลักสูตร ดังนี้

๑. หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษานปฐมวัย (หลักสูตรปรับปรุง)
๒. หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคณิตศาสตร์ (หลักสูตรปรับปรุง)
๓. หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป (หลักสูตรปรับปรุง)
๔. หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา (หลักสูตรปรับปรุง)

ที่ประชุมตั้งข้อสังเกต และมีข้อเสนอแนะดังนี้

๑. เนื่องจากสภามหาวิทยาลัยต้องรับผิดชอบในการอนุมัติหลักสูตรทุกหลักสูตร จึงต้องพิจารณารายละเอียดให้รอบคอบ
๒. ข้อมูลสำคัญในการพัฒนาหลักสูตรต้องมีกระบวนการและขั้นตอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสำรวจความต้องการของผู้รับบริการ ทั้งนักศึกษา ผู้ปกครอง และหน่วยงาน
๓. หลักสูตรที่ดีต้องสนองความต้องการของผู้เรียน และสังคมได้
๔. หลักสูตรเป็นหลักฐานทางราชการที่สำคัญ จึงต้องมีการตรวจพิสูจน์อักษรให้ถูกต้อง ไม่ควรมีข้อผิดพลาด
๕. คณะกรรมการสภามหาวิทยาลัย เป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญด้านหลักสูตรหลายท่าน ยินดีช่วยดำเนินการตรวจแก้ไขแบบสอบถามสำหรับการวิจัยหลักสูตรในครั้งนี้ ซึ่งอาจติดต่อได้ทางอีเมล
๖. เมื่อมีหลักสูตรแล้ว สิ่งสำคัญที่ต้องดำเนินการต่อไป คือ กระบวนการผลิตบัณฑิตต้องเน้นคุณภาพ

๗. การเขียนวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ควรใช้รูปแบบเดียวกัน จะทำให้อ่านเข้าใจง่าย และต้องกำหนดวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนว่าผลิตบัณฑิตไปเพื่ออะไร

๘. การผลิตครู มหาวิทยาลัยควรจะทำความตกลงกับสถานศึกษา เพื่อให้บัณฑิตทุกคนมีงานทำ

๙. มหาวิทยาลัยควรมีแนวทางในการคัดเลือกนักศึกษา ทั้งประเภทโควต้า และการสอบคัดเลือกให้ชัดเจน อาจเพิ่มจำนวนนักศึกษาประเภทที่มีความสามารถพิเศษให้มากขึ้นซึ่งอาจจะสร้างชื่อเสียงให้มหาวิทยาลัย

๑๐. วิชาศึกษาทั่วไป รหัส ๐๔๐๐๑๑๑ (การคิดกับการตัดสินใจ) ๓(๒-๒-๖) นั้นแตกต่างจากวิชาอื่นในกลุ่มเดียวกัน จำนวนหน่วยกิตกับจำนวนชั่วโมง ควรจะเท่ากัน คือ ๓(๓-๐-๖) เพราะวิชานี้ไม่จำเป็นต้องเน้นภาคปฏิบัติ เพราะจะเป็นภาระในการเสียค่าหน่วยกิตแก่นักศึกษามากเกินไป

๑๑. มหาวิทยาลัยควรจะใช้จุดแข็งของมหาวิทยาลัยในการพัฒนาหลักสูตรด้วย เช่น อาจจะมีหลักสูตรการบริหารจัดการกอล์ฟ เป็นต้น

๑๒. ในท้องถิ่นมีงบประมาณของหน่วยงานต่างๆ เช่น องค์การบริหารส่วนจังหวัด ถ้าเป็นไปได้ควรหาทางร่วมมือกับท้องถิ่น เพื่อจะได้ของบประมาณมาช่วยดำเนินการพัฒนาหลักสูตรที่สนองต่อความต้องการของท้องถิ่น

มติที่ประชุม มีมติดังนี้

๑. ให้มหาวิทยาลัยทำวิจัย สืบหาความต้องการของผู้เรียน และหน่วยงานต่างๆ เพื่อเป็นเหตุผลสำคัญในการขออนุมัติเปิดสอนหลักสูตรต่างๆ และให้นำเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยในครั้งต่อไป

๒. อนุมัติหลักสูตรทั้ง ๔ หลักสูตร เพื่อใช้เปิดรับนักศึกษาในปี ๒๕๔๕ แต่หากผลการวิจัยไม่สอดคล้องอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง

๓. เรื่องวิชาการศึกษาทั่วไป ๐๔๐๐๑๑๑ (การคิดกับการตัดสินใจ) นั้น มอบหมายให้สภาวิชาการนำกลับไปทบทวน และเสนอให้สภามหาวิทยาลัยทราบ

๔. ให้ตรวจพิสูจน์อักษร รหัสวิชาให้ถูกต้อง และควรเป็นรูปแบบเดียวกัน

๕. แต่ละคณะต้องคิดและพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัย และสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนในท้องถิ่น สังคม รวมทั้งต้องผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพ จึงจะทำให้มหาวิทยาลัยมีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับของสังคม

๑. ที่ประชุมอนุมัติหลักสูตรของคณะเทคโนโลยีการเกษตร จำนวน ๔ หลักสูตร ดังนี้
๑. หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต (๔ปี) สาขาวิชาเกษตรศาสตร์ (หลักสูตรปรับปรุง)
 ๒. หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร (หลักสูตรปรับปรุง)
 ๑. หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (หลักสูตรปรับปรุง)
 ๔. หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต (ต่อเนื่อง) สาขาวิชาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (หลักสูตรใหม่)

ที่ประชุมตั้งข้อสังเกต และมีข้อเสนอแนะดังนี้

๑. หลักสูตรของคณะเทคโนโลยีการเกษตรของมหาวิทยาลัย ควรเป็นเรื่องของผลไม้เมืองร้อน มากกว่าเรื่องข้าว เพราะท้องถิ่นปลูกผลไม้มากกว่าข้าว
๒. ควรมีวิชาที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านธุรกิจเกษตร เพื่อให้เกษตรกรรู้จักการวางแผน การจัดการธุรกิจ การเงิน การตลาด และการค้าขาย เป็นต้น
 ๑. คณะควรประชาสัมพันธ์ เพื่อให้ให้นักศึกษาสนใจมาศึกษาเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้นักศึกษาและผู้ปกครองเชื่อมั่นว่า เมื่อมาศึกษาแล้วได้ความรู้ สามารถนำไปปฏิบัติงานได้จริง ไม่ใช่เรียนจบแล้ว ไม่อยากทำสวนอีก ควรเน้นเรื่องใกล้ตัวมากกว่าสิ่งที่เรียนรู้เท่านั้น เช่น เน้นเรื่องพืชผลไม้มากกว่าเรื่องนม เป็นต้น
 ๔. ต้องเน้นการวิจัยด้านการเกษตรให้มากขึ้น เช่น เรื่องของพืชสวน ต้องให้เห็นความสำคัญของอาชีพทำสวน ซึ่งเป็นอาชีพเดิมของคนในท้องถิ่น
 ๕. ต้องเน้นเรื่องวิทยาศาสตร์การเกษตร ธุรกิจการเกษตร และเทคโนโลยีการเกษตร คิดหาวิธีที่จะให้นักศึกษาเรียนจบแล้ว สามารถไปพัฒนาอาชีพของตนเอง และนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง และควรพัฒนาหลักสูตรให้มีความหลากหลายมากกว่าในปัจจุบัน
๖. คณะควรดำเนินการพัฒนาหลักสูตรใหม่ๆ ให้ตรงกับความต้องการของผู้เรียน และท้องถิ่นให้มากขึ้น การเรียนในคณะนี้ควรเน้นการปฏิบัติจริง หลักสูตรของมหาวิทยาลัย ควรสร้างจุดเด่นเพื่อเป็นจุดขาย ที่มีความแตกต่างกับมหาวิทยาลัยอื่นๆ
 ๗. การเรียน การสอน การวิจัยในคณะนี้ควรอาศัยภูมิปัญญาท้องถิ่นด้วย
 ๘. คณะควรวิเคราะห์ตลาด คู่แข่ง และจุดแข็งเพื่อเป็นจุดขายให้ได้
 ๙. ต้องสนองนโยบายและวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัย
 ๑๐. มหาวิทยาลัยควรร่วมกับคณะในการจัดเสวนาเรื่อง ทิศทาง จุดแข็ง และจุดเด่นของหลักสูตร เพื่อจะได้หลักสูตรที่ดี เหมาะสมกับความต้องการของท้องถิ่น และสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัย ในการเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อท้องถิ่นอย่างแท้จริง
 ๑๑. ตรวจสอบความถูกต้อง ทั้งด้านตัวอักษร และแบบฟอร์มให้ถูกต้อง

ที่ประชุม มีมติดังต่อไปนี้

๑. ให้ทำการวิจัย สํารวจความต้องการของผู้เรียนและผู้เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาหลักสูตรให้ตรงกับทิศทางมากยิ่งขึ้น แล้วเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยในการประชุมครั้งต่อไป

๒. อนุมัติหลักสูตรตามที่เสนอ โดยให้แก้ไขข้อบกพร่องตามที่คณะกรรมการเสนอแนะ

๓.ให้นำข้อเสนอนแนะของคณะกรรมการไปดำเนินการวางแผนในการพัฒนาหลักสูตรอื่น ๆ ต่อไป เพื่อให้เกิดความเหมาะสม เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนและสังคมมากยิ่งขึ้น

๔. ที่ประชุมอนุมัติหลักสูตรของคณะวิทยาการจัดการ จำนวน ๕ หลักสูตร ดังนี้

๑. หลักสูตรบัญชี สาขาวิชาการบัญชี (หลักสูตรปรับปรุง)

๒. หลักสูตรการบริหารธุรกิจ สาขาวิชาทรัพยากรมนุษย์ (หลักสูตรปรับปรุง)

๓. หลักสูตรการบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการตลาด (หลักสูตรปรับปรุง)

๔. หลักสูตรการบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการเงินการธนาคาร (หลักสูตรปรับปรุง)

๕. หลักสูตรอุตสาหกรรมท่องเที่ยว (หลักสูตรปรับปรุง)

๖. หลักสูตรนิเทศศาสตร์ ประชาสัมพันธ์ (หลักสูตรปรับปรุง)

๗. หลักสูตรนิเทศศาสตร์ (โฆษณา) (หลักสูตรปรับปรุง)

๘. หลักสูตรนิเทศศาสตร์ (วารสารศาสตร์) (หลักสูตรปรับปรุง)

๙. หลักสูตรนิเทศศาสตร์ (วิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์) (หลักสูตรปรับปรุง)

ที่ประชุมตั้งข้อสังเกต และมีข้อเสนอแนะดังนี้

๑. ขอให้ไปทบทวนการแยกย่อยสาขา ไม่ควรแยกย่อยมากเกินไป โดยเฉพาะหลักสูตรนิเทศศาสตร์

๒. หลักสูตรใหม่ ๆ น่าจะเป็นจุดขายได้ดี เช่น การท่องเที่ยว การโรงแรม มหาวิทยาลัยอาจจะใช้วิธีการจัดทำโครงการความร่วมมือกับต่างประเทศ เช่น ประเทศจีน

๓. ควรแยกสาขาตามธุรกิจด้วย เช่น การค้าขายชายแดน และควรจะมีการวิจัยเพื่อสำรวจความต้องการของท้องถิ่นด้วย

๔. มหาวิทยาลัยควรมีที่ปรึกษาด้านธุรกิจ เพื่อช่วยผู้บริหาร โดยเชิญผู้เชี่ยวชาญภายนอกมาเป็นที่ปรึกษา จะทำให้มหาวิทยาลัยมีความเข้มแข็ง และโดดเด่นทางวิชาการมากยิ่งขึ้น

ที่ประชุม มีมติดังนี้

๑. ให้คณะดำเนินการวิจัย เพื่อศึกษาความต้องการของผู้เรียน และในท้องถิ่น

๒. อนุมัติหลักสูตรทุกหลักสูตร

๓. ให้นำข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการไปพิจารณาดำเนินการ พัฒนาหลักสูตรใหม่ ๆ ให้ทันสมัยยิ่งขึ้น

๕. ที่ประชุมอนุมัติหลักสูตรของคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมและอัญมณีศาสตร์ หลักสูตร วิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ๔ ปี จำนวน ๔ หลักสูตร คือ

๑. เอกเทคโนโลยีการจัดการผลิต
๒. เอกเทคโนโลยีการจัดการธุรกิจอุตสาหกรรม
๓. เอกเทคโนโลยีก่อสร้าง
๔. เอกเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เครื่องกล

ที่ประชุมตั้งข้อสังเกต และมีข้อเสนอแนะดังนี้

๑. ควรมีหลายหลักสูตร เพื่อให้ผู้เรียนเลือกเรียนได้ตามความสนใจ โดยเฉพาะ หลักสูตรอัญมณีศาสตร์ควรเร่งดำเนินการพัฒนา เพราะอยู่ในความสนใจของท้องถิ่นและควรจะพิจารณาดำเนินการจัดหางบประมาณสนับสนุนจากภายนอก

๒. หลักสูตรเอกเทคโนโลยีก่อสร้าง เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว ควรได้รับใบประกอบวิชาชีพ โดยมหาวิทยาลัยควรปรับปรุงหลักสูตรนี้ เพื่อให้ให้นักศึกษาที่จบการศึกษาแล้วไม่ต้องมาอบรมเพื่อขอใบประกอบวิชาชีพในภายหลัง

๓. คณะควรพัฒนาหลักสูตรให้มีความสมบูรณ์ และหลากหลายมากขึ้น

๔. ควรแจ้งให้นักศึกษาทราบว่า หลักสูตรที่เข้ามาศึกษานี้เป็น วทบ. ไม่ใช่ วศ.บ. และไม่มี ใบประกอบวิชาชีพ

๕. คณะควรเชิญนักวิชาการมาร่วมพัฒนาหลักสูตร จะทำให้ได้หลักสูตร ที่สมบูรณ์ ได้มาตรฐาน เหมาะสมกับความต้องการของท้องถิ่น และผู้เรียนมากยิ่งขึ้น

๖. มหาวิทยาลัยควรตั้งคณะทำงานเรื่องอัญมณี เพื่อช่วยดำเนินการแทนคณะบดีเพื่อ ช่วยให้การพัฒนาหลักสูตร และการดำเนินงานต่าง ๆ ได้เร็วขึ้น คณะกรรมการอาจมีทั้ง บุคคลภายในและภายนอก ซึ่งนายกสภามหาวิทยาลัยรับเป็นที่ปรึกษาในคณะกรรมการชุดนี้ด้วย

๗. คณะกรรมการบางท่านเสนอแนะให้มีหมายเหตุไว้ในหลักสูตรว่า เมื่อเรียนจบแล้วจะไม่ได้รับใบประกอบวิชาชีพวิศวกรรม (กว.) แต่คณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยบาง ท่านเห็นว่าไม่เหมาะสม เพราะเกรงว่าจะเป็นผลเสียแก่นักศึกษา แต่ควรที่จะเพิ่มเติมรายวิชาให้ ได้ตามที่สภาวิศวกรรมการกำหนด

๘. วัตถุประสงค์ของหลักสูตรนี้ คือมุ่งเน้นการผลิตบัณฑิต เพื่อปฏิบัติงานในโรงงาน และเป็นผู้ประสานงาน ซึ่งหลักสูตรนี้จะได้รับวุฒิ วทบ.และในอนาคต หากคณะมีบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญ และมีความเข้มแข็ง ก็จะดำเนินการพัฒนาจึงพัฒนาหลักสูตรให้เป็น วศ.บ. ต่อไป

๕. คณะบดีเรียนเสนอปัญหาเรื่องชื่อของคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมและ
 วิศวกรรมศาสตร์ ซึ่งมีคำว่า“ วิศวกรรมศาสตร์” ต่อท้ายที่กำลังเป็นปัญหาเพราะนักศึกษาร้องเรียน
 ว่า ทำให้สถานประกอบการไม่ยอมรับเข้าฝึกงาน รวมทั้งเมื่อนักศึกษาสำเร็จการศึกษาไม่
 สามารถนำไปปรับวุฒิและสมัครงานได้ เพราะสับสนกับชื่อคณะที่เรียนจบคณะเทคโนโลยี
 อุตสาหกรรมและวิศวกรรมศาสตร์ เพราะไม่แน่ใจว่ามีความเชี่ยวชาญด้านใด

มติที่ประชุม มีมติดังนี้

๑. มีมติอนุมัติหลักสูตร โดยให้นำข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ
 ไปพิจารณาดำเนินการศึกษา วิจัย และพัฒนาหลักสูตรให้ตรงกับความต้องการของผู้เรียนและ
 ของท้องถิ่น สิ่งสำคัญที่สุดคือ ต้องคำนึงถึงควมมีมาตรฐานของหลักสูตรด้วย
 ๒. เรื่องชื่อของคณะ เมื่อเกิดปัญหาและมีผลกระทบต่อนักศึกษา มหาวิทยาลัย
 ควรจะรวบรวมข้อมูลเสนอต่อสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา เพื่อขออนุญาตตัดคำ
 ว่า “ วิศวกรรมศาสตร์” ออกจากชื่อของคณะและให้ดำเนินการพัฒนาหลักสูตรวิศวกรรมศาสตร์
 และจัดให้มีการเรียนการสอนอยู่ในคณะนี้ได้
 ๓. ให้มหาวิทยาลัยสามารถดำเนินการจัดตั้งศูนย์วิศวกรรมศาสตร์ให้เป็นหน่วยงาน
 ภายในของมหาวิทยาลัย
๖. ที่ประชุมอนุมัติหลักสูตรของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน ๘ หลักสูตร ดังต่อไปนี้
๑. หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ (หลักสูตรปรับปรุง)
 ๒. หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาชีววิทยาประยุกต์ (หลักสูตรปรับปรุง)
 ๓. หลักสูตร วิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาฟิสิกส์ (หลักสูตรปรับปรุง)
 ๔. หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ (หลักสูตรปรับปรุง)
 ๕. หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ (หลักสูตรปรับปรุง)
 ๖. หลักสูตร วิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม (หลักสูตรปรับปรุง)
 ๗. หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาสถิติประยุกต์ (หลักสูตรปรับปรุง)
 ๘. หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาเคมี (หลักสูตรปรับปรุง)

ที่ประชุมตั้งข้อสังเกต และมีข้อเสนอแนะดังนี้

๑. คณะควรคิดหลักสูตรใหม่ ๆ ให้มีความหลากหลาย และน่าสนใจให้มากขึ้น
 เช่น ทางด้านวิทยาศาสตร์ประยุกต์ สิ่งแวดล้อม เป็นต้น
๒. คณะควรศึกษาวิจัย สํารวจ ความต้องการของผู้เรียน ผู้ใช้บริการผู้ประกอบการว่า
 ต้องการบุคลากรหรือบัณฑิตด้านใด เพื่อจะได้ผลิตได้ตรงกับความต้องการ

๓. คณะกรรมาธิการกำหนดรายวิชาให้ผู้เรียนได้นำไปใช้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวันด้วย เช่น เรื่องของเทคโนโลยี เรื่องของกฎหมายสิ่งแวดล้อม ความก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์ เป็นต้น

๔. หลักสูตรสาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ ควรเน้นด้าน ICT

๕. สาขาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม ควรเน้นให้ศึกษาสิ่งที่เป็นประโยชน์ในชีวิตให้มากขึ้น เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อม ขอตกลงระหว่างประเทศที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม

๖. สาขาวิชาสถิติประยุกต์ ควรพัฒนาให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงของสังคมให้มากขึ้น เช่น ควรมีหลักสูตร สาขาสถิติเพื่อการประกันภัย เป็นต้น

๗. การเรียนการสอนต้องเน้นคุณภาพ โดยเฉพาะในด้านการปฏิบัติจริง เพื่อให้บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา สามารถปฏิบัติได้จริง อย่งไรก็ตามต้องไม่ละเลยคุณธรรมและจริยธรรมด้วย

๘. ที่ประชุมอนุมัติหลักสูตรของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จำนวน ๖ หลักสูตร เป็นหลักสูตรใหม่ ๑ หลักสูตร และหลักสูตรปรับปรุง ๕ หลักสูตร และให้แก้ไขปรับปรุงข้อบกพร่องต่าง ๆ ตามที่คณะกรรมการเสนอแนะ รวมทั้งให้คณะทำการศึกษาวิจัย และพัฒนาหลักสูตรใหม่ ๆ เพิ่มเติมด้วย

๑. หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาชุมชน หลักสูตร ๔ ปี (หลักสูตรปรับปรุง)

๒. หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาชุมชน หลักสูตรต่อเนื่อง (หลักสูตรปรับปรุง)

๓. หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ หลักสูตร ๔ ปี (หลักสูตรปรับปรุง)

๔. หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ หลักสูตร ๔ ปี (หลักสูตรปรับปรุง)

๕. หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรี หลักสูตร ๔ ปี (หลักสูตรปรับปรุง)

๖. หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย หลักสูตร ๔ ปี (หลักสูตรใหม่)

๗. หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาสหวิทยาการเพื่อพัฒนาท้องถิ่น หลักสูตร ๔ ปี (หลักสูตรใหม่)

๘. หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา (หลักสูตรปรับปรุง)

ที่ประชุมได้ตั้งข้อสังเกต และมีข้อเสนอแนะดังนี้

๑. หลักสูตร สาขาพัฒนาชุมชน หลักสูตร ๔ ปี ให้แก้ไข กลุ่มวิชาเลือกเสรี จาก ๑๐ หน่วยกิต เป็น ๖ หน่วยกิต ตามกรอบหลักสูตรของมหาวิทยาลัย และต้องปรับโครงสร้างให้ได้ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

๒. ให้แก้ไขรหัสวิชา การสร้างทีมงานในหน้า ๕ ให้ตรงกับของคณะวิทยาการ จัดการ จาก ๒๐๓๔๕๐๔ เป็น ๒๕๖๒๔๐๓

๓. ให้ตรวจสอบแก้ไขปรัชญาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ธุรกิจ หลักสูตร ๔ ปี ให้ถูกต้อง (หน้า ๒๐) เพราะในเอกสารเขียนว่า “มุ่งผลิตบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถ ทำงานด้านการพัฒนาชุมชน เพื่อสนองความต้องการของท้องถิ่น” ซึ่งปรัชญาดังกล่าว ควรเป็นของหลักสูตรพัฒนาชุมชน ไม่ควรเป็นปรัชญาของสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ

๔. ให้ตรวจสอบจำนวนหน่วยกิตตามโครงสร้างหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ (หน้า ๒๑) หน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๑๓๕ หน่วยกิต ที่ถูกต้องควรเป็น ๑๔๒ หน่วยกิต (วิชาการศึกษาทั่วไป ๓๓ หน่วยกิต วิชาเฉพาะ ๑๐๓ หน่วยกิต และวิชาเลือกเสรี ๖ หน่วยกิต)

๕. มหาวิทยาลัยเปิดหลักสูตรปริญญาโท ตามโครงสร้างหลักสูตรแผน ก นั้น ถูกต้องเหมาะสมแล้ว เพราะการเปิดสอนหลักสูตรปริญญาโท หลักสูตรแผน ก ต้องทำวิทยานิพนธ์ ๑๒ หน่วยกิต นับเป็นการประกันคุณภาพได้ระดับหนึ่งด้วย หากเปิดหลักสูตรแผน ข ทำภาคนิพนธ์ ๖ หน่วยกิต จะไม่ได้รับการยอมรับจาก สมศ. ด้านคุณภาพการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

๖. หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสหวิทยาการ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น หลักสูตร ๔ ปี เป็นหลักสูตรใหม่ที่น่าสนใจ เพราะเป็นลักษณะบูรณาการ ซึ่งมหาวิทยาลัยได้ร่วมมือกับองค์กรท้องถิ่น ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายและวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัย